

[Kolbjørn.]

i den Retning. Om dette bør medføre, at ingen som helst Bygningsskat fremtidig skal kunne forhøjes, er dog et Spørgsmaal. Er det helt rimeligt at garantere Sommervillaer og Herskabsboliger mod enhver Stigning, men øge Afgiften paa den lille Bygning?

Er det uden Betænkelighed i en Tid, da Staten har lagt Haanden paa en Række nye Skatteobjekter — ikke lige rationelle —, at give Løfte om, at Stigning af Ejendomspriser under ingen Omstændigheder vil medføre Stigning i Skatter? Ved Afvejelsen af det rimelige og hensigtsmæssige i Fritagelsen for Bygningsafgift bør sikkert de forskellige Kategorier af Bygninger og deres Anvendelse betragtes hver for sig.

Mit Parti vil finde det rimeligst, at disse Problemer, der baade har principiel Karakter og vidtrækkende Konsekvenser, løses paa Grundlag af det Arbejde, der udføres i, og de Undersøgelser, som foretages af Skattekommissionen. Ganske vist karakteriserede det ærede Medlem Hr. Carsten Raft den i Gaar som Skyggernes Dal; alligevel venter jeg, at der vil naa os et Budskab derfra, formentlig i en ikke for fjern Fremtid, i Form af en Betænkning om Forholdet mellem Ejendomsskat og personlig Beskatning. Hertil kommer den Grundskyldkommission, som just i disse Dage har paabegyndt sit Arbejde; den knytter vist baade de ærede Forslagsstillere og vil lyse Forhaabninger til.

Jeg er klar over, at der paa et Omraade foreligger en særlig Situation. Adskillige Kommuner, som ligger op til større Byer, oplever i disse Aar et meget omfattende Boligbyggeri. Da dette er fritaget for Afgifter, kommer de faste Skatter til at hvile paa et stedse mere begrænset Udsnit af den samlede Ejendomsmasse. Dette Problem trænger sig paa, men det er ikke alene et Skattespørgsmaal. Det er en Konsekvens af hele den Udvikling, som forvandler en Række Landkommuner rundt om de større Byer til Forstæder.

Hans Conrad Koefoed: Spørgsmaalet om Beskatning af Bygningsværdier er et Problem, som man meget vel kan drøfte principielt, men det er der jo ikke Tale om med det foreliggende Lovforslag. Vi har denne Beskatningsform, og det, Lovforslaget gaar ud paa, er en Fritagelse for Skatten paa nye Bygninger og en Fastlægning af bestaaende Bygningers Afgiftsværdi samt en Fastlægning af Bygningspromillen til Gennemsnittet af Promillen for Skatteaarene 1946—49.

Som der nærmere er gjort Rede for det af den socialdemokratiske Ordfører (Kol-

bjørn), har vi i Forvejen gennem forskellige Love lempet paa Bygningsskylden eller givet hel Fritagelse derfor. Der er ingen Tvivl om, at dette allerede er begyndt at volde nogle Kommuner, f. Eks. Forstadskommuner, skattemæssige Vanskeligheder. Der foreslaas nu en Fritagelse for Bygningskyld for alle nye Bygninger, og dette vil ikke gøre Vanskelighederne mindre. Fra vor Side vil vi gerne være med til at drøfte dette Lovforslag i et Udvalg. Vi kan dog godt med det samme sige, at vi ikke kan tiltræde det, der vil ske, naar Tilgangen af skattemæssige Bygningsværdier standses samtidig med, at Bygningspromillen fastlægges. Naar Forholdet imellem Skat paa Indkomst og Skat paa fast Ejendom i Forvejen er bundet, vil den manglende Bygningsskat overføres til Skat paa Grundværdier. Dette finder vi er en skattemæssig Tendens, som ikke hører hjemme i dette Forslag. Vi finder ogsaa, at det vil være med til f. Eks. i Amtskommunerne at øge en skattemæssig Ulighed, som i Forvejen er til Stede.

Jeg kan med dette Forbehold — og det er muligt, Forslagsstillerne vil finde, det er et meget væsentligt Forbehold — tilsige mit Partis Medarbejde i et Udvalg.

Kristen Amby: Rent principielt ser vi med Sympati paa, ja, er Tilhængere af, at man ikke havde Bygningsskat. Det er der ikke noget underligt i, al den Stund vi bekæmpede Ejendomsskatteoven i 1903, da vi gik over til den blandede Beskatning af Bygning og Jord. Det er givet, at Samfundet virkelig har Interesse i, at der baade bygges Boliger, rimelige, ordentlige og gode Boliger til at bo i, og udmærkede Driftsbygninger; jo bedre de bliver holdt, des mere maa man antage Produktionen vil forøges. Derfor har man Interesse i, at der ikke paalægges den Art særlige Byrder, og derfor forstaar jeg saa vel, at man er kommet ind paa den Tanke at fritage Nybygninger for Skat. Men samtidig har man naturligvis fundet det nødvendigt ved § 2 at lægge Loft over de bestaaende Bygningsskatter, ellers vilde det som paapeget betyde, at en meget stor Del af de sociale Udgifter, som følger med forøget Bebyggelse særlig i de Kommuner, hvor der sker stor Bebyggelse, meget stærk Udvikling, og hvor man i en vis Aarrække har et bestemt Forhold imellem Personbeskatning og Ejendomsskatten, vil blive overvæltet paa den bestaaende Bygningsmasse efter Kommunens Behov. Det har man imidlertid villet forhindre, for saa vidt det vedrører Bygningsskatten, men jeg synes ikke, man har været opmærksom